

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer magine erets

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Amsterdam, [5]514 [1753/1754]

סייח חרוא רוט

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8849

אורה חיים הלכות ציצית

באר הגולה

אם נטע גאון... המטה וההרים... המטה וההרים... המטה וההרים...

עשרת וקנים

א ירדך מעמוד

המקור צדך לברך... המטה וההרים... המטה וההרים... המטה וההרים...

ח א יתעקפו... והעטיפה שהיה... דמות לברך מושבה... דמות לברך מושבה...

א ין שיעור להשתין... יסחם הנקב מלחוציא... יסחם הנקב מלחוציא...

הלכות ציצית ועטיפתו וכויו עשפים

א א יתעקף בציצית... ב א יסדר עטיפתו... ב א יסדר עטיפתו...

ג א מליחות קמני... ד א יוצאין כהני... ד א יוצאין כהני...

ה א יסדור שתי ציציות... ו א יסדור שתי ציציות... ו א יסדור שתי ציציות...

ז א יסדור שתי ציציות... ח א יסדור שתי ציציות... ח א יסדור שתי ציציות...

ט א יסדור שתי ציציות... י א יסדור שתי ציציות... י א יסדור שתי ציציות...

הציצית מנדל ועסי... א יסדור שתי ציציות... א יסדור שתי ציציות...

א יסדור שתי ציציות... ב א יסדור שתי ציציות... ב א יסדור שתי ציציות...

ג א יסדור שתי ציציות... ד א יסדור שתי ציציות... ד א יסדור שתי ציציות...

ה א יסדור שתי ציציות... ו א יסדור שתי ציציות... ו א יסדור שתי ציציות...

ז א יסדור שתי ציציות... ח א יסדור שתי ציציות... ח א יסדור שתי ציציות...

ט א יסדור שתי ציציות... י א יסדור שתי ציציות... י א יסדור שתי ציציות...

יא א יסדור שתי ציציות... יב א יסדור שתי ציציות... יב א יסדור שתי ציציות...

יג א יסדור שתי ציציות... יד א יסדור שתי ציציות... יד א יסדור שתי ציציות...

טו א יסדור שתי ציציות... טז א יסדור שתי ציציות... טז א יסדור שתי ציציות...

השחר בתו' מסוס... והוא לזה שייכות... והוא לזה שייכות...

אין שיהיה קודם... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

לכא' לא יעשה... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות... אף בזה אין גשיות...

באר הגולה

למשמע גם כזה ככל כסו לדיעה זו אבל כבר כתבנו דלא קילבי הך שיקרא אלא ח"ל לנדר עניו כלל בצוק (י) וכן יעשה כו' לשון ארז ממוקדק דבדין הקדוש היו התעששו חזו חזוב רק ענה'ט'אבל בך דיעה קודר אור היום היא התעששו חיו' כמונצי תפילין הביאו ב"י (יה) ביטל הלוח ציצית' דלית חובת נברא

(י) וכן יעשה מי שלובש עטמיו קודם שיאור היום: (גהות מיימיו בשם ספר התרומה וסמ"ג וסמ"ק ומרדכי בהלכות תפילין): וי' הנחכה בבגד שהוא חייב בציצית ולא השיל בו ציצית (יה) ביטל מצות ציצית:

איוה בגדים חייבים בציצית ואיוה פטורים מציצית ובורו סעיפים:

א' אין חייב בציצית מן החוררה (א) לא כגד פשתים או של א צמר רחלים אבל בגדי שאר מינים אין חייבים בציצית אלא מדרבנן (ב) ב'וי'א דכלהו חייבין מדאורייתא ויהיב הלכתא (חכמות דף ל"ט ורש"י וסמ"ג ומרדכי)

ב' ציצית של פשתים או של צמר רחלים (א) פוטרים בכל מיני בגדים יחוי משל פשתים לצמר או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת ספני שהם כלאים: (ג) גה' ויש'אומרים (ד) שלא לעשות ציצית של פשתים ב כלל אפילו בשאר מינים והכי הגוה: (סמ"ק סימן ל"א)

ג' ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינים (ה) כגון משי לבגד משי וצמר גפן לצמר גפן אבל שלא במינים ג' אין פוטרים: ד' האם השיל בשלית של שאר מינים קצת ציצות ד' ממינו וקצת מצמר או פשתים (ו) ה' יש להסתפק בו:

ה' א' ציצית של פשתים (ז) ו' מצבע הפלית והמדקקים ונהנים בו: גה' והאשכנזים אין נוהגים לעשות הציצית רק לבגדים (ח) אף בבגדים לטובעים ואין לעשות (ת"ה סימן מ"ו)

ו' א' א' (ט) שאין לעשות שלית של פשתן יחויף על פי שאין הלכה כן דא שמים יצא את כלם ועושה שלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן החוררה כלי פקוק:

כגה ומיכה או ח' אפטר רק נפליה של פשתן מוטב שיעשה עליה ז' של פשתן ח' וליצית של פשתן מפיחה על מצות ציצית: (המנחה ברא"ש כלל כ')

דיני

א' צמר רחלים וצמר חילי' עביר סי' רל"ח ולל דצמר רחלי' ושאר מיניו שערפוקה בזה אוליין בחר הרוב וכו' פ' בחרת דכלאים ע"ש: רחל בת עת נמרה פסול לציצית (רמב"ם פ"ב) וא"כ אינו פטור אלא בציצית פשתים צמרה דיש צמר שגרי' כעין משי ויבואו להטיל ציצית פשתים צמלית על צמר

שיסברו שהיא משי' וכתב ב"י לפ"ג בט"ל של קצבו אין להטיל ציצי' צמר דייבואו להטיל גם בטלית של פשתן ואינו מוכר' דבין קצבו לפשתן מנמר גמורי אינו כמ"ש ב"ד ר"ס ע"ב והוב העולם אין משתמשין בו אלא בחקירה שפ"כ

בגדי צמר הבאים מחוץ הים רוב העולם סוברים שהיא משי כגון פורטוג' בל"ה ודומיהן ועבדי' ט"ל: ג' אין פטורין וכו' אכתב דאין לבד' רק על טלית צמר וציצי' צמר כו' י"א דבמשי דוק משי פטור ולא צמר' ובת"ה כתב דהיינו עלמא לעש' צמר לינוי עומ' סי' ח' סי"ב: ד' ממינו' ועלית שהשתי של צמר וער משי או איש' פטורה מן התורה וחיובת מדרבנן

אפי' אם הרוב צמר' ולד' לערך זה בזה (רדב"ז ו"ס' ק"ע) וסוף דבריו שלדע' הר"מ מרונטוריק' אין לטלית זו תקנה' וזהו העטם נוהגים בלשכנו חיסור נמור בצגד שהוא מעורב בצמר גפן ופשתן מ"ו לדעת המקללין לעשו' טלית של משי יטול חוטיין של צמר ולא של משי ולא יסמוך ע"ז

רק יעשה עליה קטן שטבו צמר מלמטה כדי לנאח בו ובהוה יתמנה למעלה (ע"ש סי' רמ"ד בהג"ח דף ב' ע"א ע"ש): ד' יש להסתפק בו דלא הבקף מין כקף ארז

ולא גדילים תעשה לך מהם איש לגמרי כן כתוב בת"ה ולשיעוריה חילי' ודבר דשאר מיניו מדאורייתא וכדברא' אבל לר"ב דשאר מינים דרבנן למה יגרע כשנוטל בו קצת ציצית דאורייתא וע' בר"ש בשם בית הלל דסובר דמדאורייתא בעי צמר ואפילו הכי בשירחין לא בעי כלל דאפטריו בכל דהו עיין סם ואם כן ריב' על הרב"י דבס"א פסק שהם מדרבנן והכא כתב דיש להסתפק בו וי"ע: ו' מצבע העלית' וכתב ב"ח ולבין יש להטיל העלית לבין' ובס"י כ"ד כתב משום דכתיב לטושה כתל חור: ז' של פשתן אפי' לדביו האוסרין דעיקר הגזירה משום תכלת והאיך ליהא תכלת ולא שיד' לדמותו לדבר שאסור בזמין ואין לו היתר אלא ע"ב"ד גדול ממנו בחמת' ובמנין דכיון שעטם האיסור ידוע אם נחטבל העטם נחטבל האיסור מיהא דל"ד לתקנות ריב"ז וכו' ע"ש דהיתר בינה אין העטם ידוע כ"כ וכו' אבל כגדון זה אין כאן תקנה אלא ב"ש אוסרין משו' גזירה ובין דהשאה לא שיד' הך גזירה שרי ועב"ד רס"י קי' וברמב"ם פ"ב מסכה הדרין עומ' סי' תס"ח: ח' וליצית' ולי' דיעשה כנשת של עור ויטיל בו ציצית צמר עסי' ט"ד:

עשרת זקנים

א' אין חייב בציצית מן החוררה אלא בגדי צמר רחלים וצמר גפן

ב' ציצית של פשתים או של צמר רחלים (א) פוטרים בכל מיני בגדים יחוי משל פשתים לצמר או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת ספני שהם כלאים: (ג) גה' ויש'אומרים (ד) שלא לעשות ציצית של פשתים ב כלל אפילו בשאר מינים והכי הגוה: (סמ"ק סימן ל"א)

ג' ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינים (ה) כגון משי לבגד משי וצמר גפן לצמר גפן אבל שלא במינים ג' אין פוטרים: ד' האם השיל בשלית של שאר מינים קצת ציצות ד' ממינו וקצת מצמר או פשתים (ו) ה' יש להסתפק בו:

ה' א' ציצית של פשתים (ז) ו' מצבע הפלית והמדקקים ונהנים בו: גה' והאשכנזים אין נוהגים לעשות הציצית רק לבגדים (ח) אף בבגדים לטובעים ואין לעשות (ת"ה סימן מ"ו)

ו' א' א' (ט) שאין לעשות שלית של פשתן יחויף על פי שאין הלכה כן דא שמים יצא את כלם ועושה שלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן החוררה כלי פקוק:

כגה ומיכה או ח' אפטר רק נפליה של פשתן מוטב שיעשה עליה ז' של פשתן ח' וליצית של פשתן מפיחה על מצות ציצית: (המנחה ברא"ש כלל כ')

דיני

א' צמר רחלים וצמר חילי' עביר סי' רל"ח ולל דצמר רחלי' ושאר מיניו שערפוקה בזה אוליין בחר הרוב וכו' פ' בחרת דכלאים ע"ש: רחל בת עת נמרה פסול לציצית (רמב"ם פ"ב) וא"כ אינו פטור אלא בציצית פשתים צמרה דיש צמר שגרי' כעין משי ויבואו להטיל ציצית פשתים צמלית על צמר

שיסברו שהיא משי' וכתב ב"י לפ"ג בט"ל של קצבו אין להטיל ציצי' צמר דייבואו להטיל גם בטלית של פשתן ואינו מוכר' דבין קצבו לפשתן מנמר גמורי אינו כמ"ש ב"ד ר"ס ע"ב והוב העולם אין משתמשין בו אלא בחקירה שפ"כ

בגדי צמר הבאים מחוץ הים רוב העולם סוברים שהיא משי כגון פורטוג' בל"ה ודומיהן ועבדי' ט"ל: ג' אין פטורין וכו' אכתב דאין לבד' רק על טלית צמר וציצי' צמר כו' י"א דבמשי דוק משי פטור ולא צמר' ובת"ה כתב דהיינו עלמא לעש' צמר לינוי עומ' סי' ח' סי"ב: ד' ממינו' ועלית שהשתי של צמר וער משי או איש' פטורה מן התורה וחיובת מדרבנן

אפי' אם הרוב צמר' ולד' לערך זה בזה (רדב"ז ו"ס' ק"ע) וסוף דבריו שלדע' הר"מ מרונטוריק' אין לטלית זו תקנה' וזהו העטם נוהגים בלשכנו חיסור נמור בצגד שהוא מעורב בצמר גפן ופשתן מ"ו לדעת המקללין לעשו' טלית של משי יטול חוטיין של צמר ולא של משי ולא יסמוך ע"ז

רק יעשה עליה קטן שטבו צמר מלמטה כדי לנאח בו ובהוה יתמנה למעלה (ע"ש סי' רמ"ד בהג"ח דף ב' ע"א ע"ש): ד' יש להסתפק בו דלא הבקף מין כקף ארז

ולא גדילים תעשה לך מהם איש לגמרי כן כתוב בת"ה ולשיעוריה חילי' ודבר דשאר מיניו מדאורייתא וכדברא' אבל לר"ב דשאר מינים דרבנן למה יגרע כשנוטל בו קצת ציצית דאורייתא וע' בר"ש בשם בית הלל דסובר דמדאורייתא בעי צמר ואפילו הכי בשירחין לא בעי כלל דאפטריו בכל דהו עיין סם ואם כן ריב' על הרב"י דבס"א פסק שהם מדרבנן והכא כתב דיש להסתפק בו וי"ע: ו' מצבע העלית' וכתב ב"ח ולבין יש להטיל העלית לבין' ובס"י כ"ד כתב משום דכתיב לטושה כתל חור: ז' של פשתן אפי' לדביו האוסרין דעיקר הגזירה משום תכלת והאיך ליהא תכלת ולא שיד' לדמותו לדבר שאסור בזמין ואין לו היתר אלא ע"ב"ד גדול ממנו בחמת' ובמנין דכיון שעטם האיסור ידוע אם נחטבל העטם נחטבל האיסור מיהא דל"ד לתקנות ריב"ז וכו' ע"ש דהיתר בינה אין העטם ידוע כ"כ וכו' אבל כגדון זה אין כאן תקנה אלא ב"ש אוסרין משו' גזירה ובין דהשאה לא שיד' הך גזירה שרי ועב"ד רס"י קי' וברמב"ם פ"ב מסכה הדרין עומ' סי' תס"ח: ח' וליצית' ולי' דיעשה כנשת של עור ויטיל בו ציצית צמר עסי' ט"ד:

א' צמר רחלים וצמר חילי' עביר סי' רל"ח ולל דצמר רחלי' ושאר מיניו שערפוקה בזה אוליין בחר הרוב וכו' פ' בחרת דכלאים ע"ש: רחל בת עת נמרה פסול לציצית (רמב"ם פ"ב) וא"כ אינו פטור אלא בציצית פשתים צמרה דיש צמר שגרי' כעין משי ויבואו להטיל ציצית פשתים צמלית על צמר

איוה בגדים חייבים בציצית ואיוה פטורים מציצית ובורו סעיפים:

א' אין חייב בציצית מן החוררה (א) לא כגד פשתים או של א צמר רחלים אבל בגדי שאר מינים אין חייבים בציצית אלא מדרבנן (ב) ב'וי'א דכלהו חייבין מדאורייתא ויהיב הלכתא (חכמות דף ל"ט ורש"י וסמ"ג ומרדכי)

ב' ציצית של פשתים או של צמר רחלים (א) פוטרים בכל מיני בגדים יחוי משל פשתים לצמר או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת ספני שהם כלאים: (ג) גה' ויש'אומרים (ד) שלא לעשות ציצית של פשתים ב כלל אפילו בשאר מינים והכי הגוה: (סמ"ק סימן ל"א)

ג' ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינים (ה) כגון משי לבגד משי וצמר גפן לצמר גפן אבל שלא במינים ג' אין פוטרים: ד' האם השיל בשלית של שאר מינים קצת ציצות ד' ממינו וקצת מצמר או פשתים (ו) ה' יש להסתפק בו:

ה' א' ציצית של פשתים (ז) ו' מצבע הפלית והמדקקים ונהנים בו: גה' והאשכנזים אין נוהגים לעשות הציצית רק לבגדים (ח) אף בבגדים לטובעים ואין לעשות (ת"ה סימן מ"ו)

ו' א' א' (ט) שאין לעשות שלית של פשתן יחויף על פי שאין הלכה כן דא שמים יצא את כלם ועושה שלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן החוררה כלי פקוק:

כגה ומיכה או ח' אפטר רק נפליה של פשתן מוטב שיעשה עליה ז' של פשתן ח' וליצית של פשתן מפיחה על מצות ציצית: (המנחה ברא"ש כלל כ')

דיני

א' צמר רחלים וצמר חילי' עביר סי' רל"ח ולל דצמר רחלי' ושאר מיניו שערפוקה בזה אוליין בחר הרוב וכו' פ' בחרת דכלאים ע"ש: רחל בת עת נמרה פסול לציצית (רמב"ם פ"ב) וא"כ אינו פטור אלא בציצית פשתים צמרה דיש צמר שגרי' כעין משי ויבואו להטיל ציצית פשתים צמלית על צמר

שיסברו שהיא משי' וכתב ב"י לפ"ג בט"ל של קצבו אין להטיל ציצי' צמר דייבואו להטיל גם בטלית של פשתן ואינו מוכר' דבין קצבו לפשתן מנמר גמורי אינו כמ"ש ב"ד ר"ס ע"ב והוב העולם אין משתמשין בו אלא בחקירה שפ"כ

בגדי צמר הבאים מחוץ הים רוב העולם סוברים שהיא משי כגון פורטוג' בל"ה ודומיהן ועבדי' ט"ל: ג' אין פטורין וכו' אכתב דאין לבד' רק על טלית צמר וציצי' צמר כו' י"א דבמשי דוק משי פטור ולא צמר' ובת"ה כתב דהיינו עלמא לעש' צמר לינוי עומ' סי' ח' סי"ב: ד' ממינו' ועלית שהשתי של צמר וער משי או איש' פטורה מן התורה וחיובת מדרבנן

אפי' אם הרוב צמר' ולד' לערך זה בזה (רדב"ז ו"ס' ק"ע) וסוף דבריו שלדע' הר"מ מרונטוריק' אין לטלית זו תקנה' וזהו העטם נוהגים בלשכנו חיסור נמור בצגד שהוא מעורב בצמר גפן ופשתן מ"ו לדעת המקללין לעשו' טלית של משי יטול חוטיין של צמר ולא של משי ולא יסמוך ע"ז

רק יעשה עליה קטן שטבו צמר מלמטה כדי לנאח בו ובהוה יתמנה למעלה (ע"ש סי' רמ"ד בהג"ח דף ב' ע"א ע"ש): ד' יש להסתפק בו דלא הבקף מין כקף ארז

ולא גדילים תעשה לך מהם איש לגמרי כן כתוב בת"ה ולשיעוריה חילי' ודבר דשאר מיניו מדאורייתא וכדברא' אבל לר"ב דשאר מינים דרבנן למה יגרע כשנוטל בו קצת ציצית דאורייתא וע' בר"ש בשם בית הלל דסובר דמדאורייתא בעי צמר ואפילו הכי בשירחין לא בעי כלל דאפטריו בכל דהו עיין סם ואם כן ריב' על הרב"י דבס"א פסק שהם מדרבנן והכא כתב דיש להסתפק בו וי"ע: ו' מצבע העלית' וכתב ב"ח ולבין יש להטיל העלית לבין' ובס"י כ"ד כתב משום דכתיב לטושה כתל חור: ז' של פשתן אפי' לדביו האוסרין דעיקר הגזירה משום תכלת והאיך ליהא תכלת ולא שיד' לדמותו לדבר שאסור בזמין ואין לו היתר אלא ע"ב"ד גדול ממנו בחמת' ובמנין דכיון שעטם האיסור ידוע אם נחטבל העטם נחטבל האיסור מיהא דל"ד לתקנות ריב"ז וכו' ע"ש דהיתר בינה אין העטם ידוע כ"כ וכו' אבל כגדון זה אין כאן תקנה אלא ב"ש אוסרין משו' גזירה ובין דהשאה לא שיד' הך גזירה שרי ועב"ד רס"י קי' וברמב"ם פ"ב מסכה הדרין עומ' סי' תס"ח: ח' וליצית' ולי' דיעשה כנשת של עור ויטיל בו ציצית צמר עסי' ט"ד:

עשרת זקנים

א' אין חייב בציצית מן החוררה אלא בגדי צמר רחלים וצמר גפן

ב' ציצית של פשתים או של צמר רחלים (א) פוטרים בכל מיני בגדים יחוי משל פשתים לצמר או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת ספני שהם כלאים: (ג) גה' ויש'אומרים (ד) שלא לעשות ציצית של פשתים ב כלל אפילו בשאר מינים והכי הגוה: (סמ"ק סימן ל"א)

ג' ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינים (ה) כגון משי לבגד משי וצמר גפן לצמר גפן אבל שלא במינים ג' אין פוטרים: ד' האם השיל בשלית של שאר מינים קצת ציצות ד' ממינו וקצת מצמר או פשתים (ו) ה' יש להסתפק בו:

ה' א' ציצית של פשתים (ז) ו' מצבע הפלית והמדקקים ונהנים בו: גה' והאשכנזים אין נוהגים לעשות הציצית רק לבגדים (ח) אף בבגדים לטובעים ואין לעשות (ת"ה סימן מ"ו)

ו' א' א' (ט) שאין לעשות שלית של פשתן יחויף על פי שאין הלכה כן דא שמים יצא את כלם ועושה שלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן החוררה כלי פקוק:

כגה ומיכה או ח' אפטר רק נפליה של פשתן מוטב שיעשה עליה ז' של פשתן ח' וליצית של פשתן מפיחה על מצות ציצית: (המנחה ברא"ש כלל כ')

מגן אבות ל' אורה חיים יאיב הלכות ציצית

אבל אף לזה על זה אבל לכתחילה הקודם הכריחה יש לזהר טעם ומי ש
טעם כדך בו ר"ל וקשר אחד הכריחה דכריחה בלא קשר לאו כלום הוא
וקשר הראשון נתקף אחד החיובה חישו בתשבונו כללולא מקרי עשיה כלל
אלא הוהא הכריחה והיינו עם הקשר טעושה אחד הכריחה וזוהא נתישב

העשוי שהרי בפסול עשאים

יד יקח ד' חוטים מצד זה וד' מצד זה ויקשור שני פעמי' זה על גב זה
ואח"כ יכרוך חוט הארוך מביב חשבה קצת כריכות וקושר שני
פעמים זה על גב זה וחוזר וכורך וכן יעשה עד שישלים לחמש קשרים
כפולים ואורבעה אוריים ביניהם מלא' כריכות כ' אין שיעור לכריכות
רק שיהיה כל הכרוך והקשרי' רוחב כ"א ארבע' גודלים והענף שמה
גודלי' : הגהות הארוך הגיע' ויהא שגלי' שיתוהיה גדיל (טו) וב'
תלקים ענף : (מב"ס פ"א) ה'נוחנים לכרוך באויר ראשו' כריכות
(יז) כ"ב ובשני' ובשלישי' א'אזכרביעי' ג'שעולים כלם ארבעים
כמנין ה' אחד שעולים ל' ועם השם הם ארבעי' נהגו לעשו' בסוף כל
חוט כ"ב קשר כדי שיעמוד בשוירתו : מו' א' שצריך לרקוד שיתלח
הציצית (יז) כ"ד לאורך הטלית דענין שתהא' נוספת על הקרן
(פירוש תלמוד על הקרן) ואם היה ברחבו לא היה נוסף שהרי כלפי קרקע
היה תלוי' : מ"א כ"ה שאין לתת שום בנר בנקבי הטלית שמכניסים
בהם הציציות ושתי' כ"ו וכן נהגו :

יב רברים המוסלים בציציות ובגו מעשים :

א (א) אם נפסקו כל חוטי הכנף ונשתיר בהם א' כרי עיני' ב' כל
החוש' (ב) הפסוקים ביחד כשר ואם לא נשאר כרי' עניבה
(פירוש וירכסו את החשן תרגום ויענבו') אפילו בחוט אחר'
(ג) ג' שנפסק כולו פסול להילכך כיון שכל אחד כפול לשני אדם
נפסקו ד' שני ראשים פסול ששא נפסק חוט אחר' ב' ולפי שה'
שאנו

חוטים ולא נשתיר בהם אלא כרי עניבי' כשר אבל אם לא נשתיר אחר'
בג' מהן כ"ב אלא נשאר כולו פסול דעני' מכל ד' חוטים שישאר מכל א'
כדי עניבי' מ"ה אחר טכפל הד' חוטים ועשה מהם ח' ראשי' אי דינא אם
נפסקו ב' ראשים לגמרי אם בודד לנו קבל ראש הוא מחוט אחד אין באין
פסול דהא נשאר בכל חוט הראש הכ' שלו אלא יש לחוט שמה הראשים
שנפסקו הם שניה חוטא' פסול מלא שחוטא' נעקר לגמרי ויש כאן
פסול ור"ת פי' דגרדומי תכלת היינו תכלת לבד בזמן שיהא תכלת אבל
הלבן קיים לגמרי אז כשר דהיינו שבעי' תרתי עשני חוטי לבן יהיו שלם
לגמרי כשיעו' י"ב גודלים ואז מהני כרי עניבה לתכל' שנשאר וח"כ ה'
לדין שאין לנו תכלת ולקמן ד' חוטים לבן בעי' ג' שיהיו ב' חוטים
אחריים דהיינו כפסול ד' שלמים כשיעור י"ב גודלים ובשאר שני חוטים
טכפל' ד' שאלו שיהי' נשאר בהם כרי עניבה מלא שאם נפסקו ג' ראשי'
יש לחוט שמה כל ראש מהקשרים הוא מחוט בעי' מלא שלא נשאר ב'
חוט' שלי' ע"כ לא מהני מה שנשא' כדי עניבי' דהיינו מכל חוט שנקרע
דלם השני עדיין כרי עני' ב' חוטים כפסול ד' עמתי' י"ב גודלים' ובשאר
כחוב אחר דעת ר"ת ולפי' אפי' אם נפסקו ב' ראשים כשר אם יש בהם
כדי עניבה ע"כ שפסקו ג' ע"כ' וקשה למה אמר יש בהם כ"ב דכדי
מתייהא שנשאר שו כרי עניבי' והראש השני נפסק כולו כשר דאפי' תימא
הקר' ב' ראשים שנקרעו הם חוט אחד מ"ה כיון שבאחד מהם נשאר כ"ב

ולא יקח מ"ה אוריותה וא"כ היתעשה וכו' דלא יקח' כע"כ דפשוט דכריכ' כ'
בלא קשר לא מהני עיני' טק' ו' : וכב"י בשם מהרי"ל דלא חין לו
פלאי כגון בעי' עם חשיכה די' בחוליה וקשר א' עיני' טק' ש"ז ע"כ
(חוליה סימו החלק מהל' שבין קשר לקשר) : ב' חין שיעור' אפי'
כך רובה או לא כך נה' אלא
חוליה א' כסירה (תוצ"ס) ואם
כך כולה פסולה (ב"י) : כא'
ארבעה גודלים' עם הקשרים
(ה' א"ש) ובמ"פ פתחתי ת"ט
כחב שיהיה בין קשר לקשר מלא
אגודל' כתב הרא"ש שיהיו כל
החוליו' כשואונו לגי' וא"כ
באויר ראשו יעשו הגריכות
החוקים זה מזה וח"כ ב'כל חויר
יותר עסי' ל"ב סו"ד : כב'
ובשני' ט' ובשלי' כתב לעשות
בעי' ח' או ה' מכוון כיוצא ה"ה
וכ"כ הלבוש וכ"כ בטומות ובל"ח
סי' מ"ה כתב שצ"ע של ר"ש מלכו
היה עליו ראשון' כריכו' וח"כ
הזכיר כשם האי"ה וכתו' בכתבי'
שצריך לעשו' הגדיל חוליות וכל
חוליות ג' כריכות כלומר שלאחר
שעשה ג' כריכות ירחיק מעט
ב"כ וכתב' הרמ"ם : כג' קשר בו'
ובלבוש כתוב שאין נוהגין כן
באלו האלמנות וכן שמעתי דהוי'
כמוסף על הקשרים ובפרט אם
הם שורים יפה דלא עביה
שיחמקו : כד' לאורך' : אבל

המחלוקת לה ויש
לה"ס הג"י וי' וי'
ויקח ל' בו חוקים'
ח"ס דהקדוק אלמ'
והחוק חיים זכינו'
ל' בדעות
אמנותה לה לפירוש
הראש' ל' לפי'
ד"ר מנחם חזני' א'

עשרת חוקים

קשר גודל קרני קרן
ובד' קשר גודל עד
כריכו' : אצבעות קרני
כף ולפניה מ' מ'
קרני בנר כן מוסרי'
ואז עולי' ג' דברי'
מחרי' א'
שהשם שצריך
שיהיה בהן ג'
אצבעות ושתי'
כרי מלא קשרי גודל'
הוא מפני שאין קר'
בנר פחות מ' מ'
ולכן הוהו ראו'
לחייב בו ציצית'
משא' כ' אלו חיות'
נקרא ג' לא ריק'
הוא להחיל עליו'
שהתורה אמרה על'
מנו בבגדי' דלא על'
בגדיהם : וכן למטה
מ"ש וז"ל אינו קר'
כף אלקין : ה'
שדברי מהרי"א
אמנם נותנים יקו'
ב' אצבעות כריכו'
ז' ר"ד ר"ה וכו'
שאנו נקרא' בגד'
פחות מ' א"כ הוא'
נתן פעם לכות'
להקשר לפסוקים
הטלית ציצית ולא
כפי' שהקרי' הרב
ה"כ אף שקצתו לפי'
ולפסול וא"כ בתנ'
נשת עליו הרב הכ'
בבית אשר בידו כ'
בתוך כל אשר פו'
של מחרי' א' א'
אליהם הולמתי'
כריכו' רש' ופס'
נ"ד ע"כ ש' ש'
הנוהג לכתו' בארץ'
ראשון' הנה ע'
ובצ"ע שלר' שלמה
מלך דירב בארץ'
ראשון' כריכות
ובשני' כריכו' וכן
ה' וכו' כריכות
כמנין השם הו' ה'
שצריך לעשו' ג' נקב'
בפתי' קמן דקרא'
אבל לא נבחרה כרי'
עליה ידא' מן
החמשה חן מתי'
למרי' יע' ב' נקבים'
מפני שחוט' כפוסה'
צריך לעשו' ג' נקב'
וח' ספן לוח' מן
צ"ר ולא חו' ע' ג' נת'
כפן ש"א (ר')
לירא' ע' פ' האמת'
ואל' החוץ ראשי'
וחין בבין ע"כ לא'
רנ"ד עליהם ברוב'
ופסוק איתם בשנים'
שדברים ל' ר' ופסק'
בתוהין שהם ל"ב :
בשני צד' ה' כריכו'
שנ' מל אריות מלך'
אנרות בני' ציצית'
וח' חוקים קשרים
כלומר פ' כריכים'
לציצית מ' ל' :

אם התיר אותה ועשהה על עליה אחר אינו ראוי לעשות כן דהוי' ככלתחלה ע"כ בשם רש"י על פסוק ובלבד שלא תהא' מופסקתה :
שארה' חוט ציצית שנפסק ואחר וקשרו מאו' אם מוטיל מה שעשה חוט שלם ע"י הקשרים : ע' ע' ע' ע' ע'
חשובה' כ"ל דאם היה ב' ציציות שצעת עשיית הציצית סתיה קר' באופן שנפסק לא מהני מה שחזר אח"כ וקשרו חו' דומה למ"ש בפי' א"א שאם תתק'
הציצית אחר הכריכ' דפסול משום טעושה ולולא הפסול ה"ז בזה וראייה עוד מדברי המרדכי הל' ציצית שכתב ח"ל ומיהו חין לו שיעור'
למעול' דיעול לעשותו ארוך כבשרו כו' ואם היה ארוך ואחר מלאו קר' ולא מן העשוי כיון שאין שיעור בפסול עכ"ל : משמע הוא
איכא שיהיה קר' והאחיבה היו ולא מן העשוי כיון שפסול היה אלא דאם היה כשר בעת עשייה ואח"כ נפסק ונפסק יש מקום לומר דלא מהני תיקון
הקשרים כדמצינו לענין תפילין בפי' ל"ג משום דכתבו וקשרתם קטורה תמה בעי' וכו' ימות גבי ציצית דהא' לפי' כל התורה מתפילין בל' אפי' שיהיה
פ"ה דקדושין לענין מ"ט ש"ג' וכ"כ העור בפי' דכיון דלופי' כ"ל התורה' מתפילין ותפילין בל' אמת דמשמע בו' ויש למחור דברים אלו מ"ש התו'
בפ' השולח דף מ"ה דמ"ה ר"ה לפסול ללב' שאנדרושה כיון שאינה חייבת בו דומיא דתפילין דאמרו' וקשרתם וכתבתם מ"ש ע"כ בפי' ומה
בכריכה לתפילין אשה וסמך' התו' ג"כ ר"י דבריו דחין זה אלא גבי ס'ת תפילין ומחזור דמכיוצא בהו' וקשרתם וכתבתם וכו' ג"כ בפי' ומה
לענין ציצית שנפסקו אשה בפי' וי' דבר' פסול וי' ומכאשר כ"כ ש"ס ב"י ומלא' לפ"ז כמה דק"ל התם כרי' דלא לפי' מתפילין ח"כ הן הוא דלא
נפסקו קשרים הציצית ממתי' ישתא דתפילין אלא דלפי' מ"ש רמ"א סי' י"ד דלכתחלה טוב להחמיר שלא תעשה אשה ציצית ה"ל ימות הכי גבי'
קשרי' ציצית אמנם

כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'
כראש'

אורח חיים יד הלכות ציצית

מנן אברהם נ"ט

ט

באר הגולה

האשה כשרה לעשות... אורח חיים יד הלכות ציצית

בחול הא חמרי בברית דף ב דכבוד הכריות דוח עשה דלורייחא בשב

עשרת קנים

יד ציצית ששאל... אורח חיים יד הלכות ציצית

השואל מחבירו טלית שאינה סצוייצת... אורח חיים יד הלכות ציצית

דח"ח צריך לזרז לבדד להעיד משום דבר איסור חמ"ד דגנאי הוא לווס'...

יד אשטרו וכו' פי' שהטעם בצד פסול חסי' ישראל ע"ג דלא...

פריהרש

סימן מו... אורח חיים יד הלכות ציצית

יד דיני ציצית שעשאן נ"י ונשים וטלית שאולה

א הציצית א שעשאו עכו"ם פסול דכתב דבר אל בני ישראל...

השואל מחבירו טלית שאינה סצוייצת... אורח חיים יד הלכות ציצית

דח"ח צריך לזרז לבדד להעיד משום דבר איסור חמ"ד דגנאי הוא לווס'...

יד אשטרו וכו' פי' שהטעם בצד פסול חסי' ישראל ע"ג דלא...

פריהרש

סימן מו... אורח חיים יד הלכות ציצית

אורח חיים יד הלכות ציצית

אורח חיים יד הלכות ציצית

מגוון של טקסט שוליים ופירושים על הלכות ציצית, כולל דעות שונות ופירושים למושגים הלכתיים.

מגן רוד אורח היים יש כ בא הלכות ציצית מן אכרחם נ"י יא

באר הגולה

המחנה חזק ונכח
הרי"ף והסו"מ ספ
והרמב"ם המחנה חזק
למחנה יוסף הלכות
ציצית
המחנה חזק ונכח
הרי"ף והסו"מ ספ
והרמב"ם המחנה חזק
למחנה יוסף הלכות
ציצית

עשרת וקנים

ועי' ש לחמתי
ולביתו את
הפליטה בשקופל
כמו בספרו של
השמיטה כ"י שיהא
הוקחו ברק ע"כ
בש"ס:
א או מחנה נ"י
הנה ע"ז אפ"ל
אזו הגר לספור
פליטות ונזקא אלא
הגר שאר פליטות
גמי מה"ט ר"א
מרע נש"ד ש"ס
יבוא גר"א ברב
אזר ש"ב ר"א
אמ"גוהו (ב"ג)
זכו משמע ברב
ר"ע כ"א כתב
ב"ה ר"ל וכתב עוד
הג"ר דמי שאינו
צומח רחוק ח"ש
ש"ס חזק צבעו ואם
הוא לכן ש"ס
הוא עשאר וציצית
שעשה נ"י פסולת
זכו כתב ר"י אב"ר
הנה"ל
סור"א הקשה ע"ז
דווקא ג"ר רחל
נידוש לקרא א"ל
משובח חב"ד רמ"ז
קור"ק ש"ר ומ"ז
אב"ר בלבן משום
רחק רעש"ה שהוא
בר מוקד אינו
עושהו אלא ע"י
ש"ר הגר"ל ר"פ
בבר"ר בג"ל העשור
הוא חזק על ר"ז
שהוא מבר ש"ר
ז"ל לעשות ציצית
שכ"א לא כת' ע"ש
א"ו ועשו מש"ע ע"ש
אזר"ם ע"ל ר"י ר"ח
אזר"ם בבר"ר ציצית
הלקוח מן החרוץ
בפרש"ה ר"א א"ר
דעיקר דתייע הקרא
בב"ב מ"ז שחטעם
דתייעין ש"ס הוא
צ"עם אבל בלבן
דל"כ הוא חששא
מור"ד ל"קח מן
החרוץ דא"ל אב"ר
ע"ש הגר מותרים
ול"כ לקרא א"ל
הגר"ב ר"ב ר"ב
סור"א א"ו ש"ש
בע"ר רעש"ה מותר
לקח טרי"ט מצו"ע
בלבן מני שאינו
הגר מני שהוא
מכש"ר עש"ה צ"ע
בני א"ר נ"ה"ל כ"ל
כ"ע ע"ל הב"י ר"י
הר"ם ע"ן ספר
ע"ז והמנצח נ"ה כ"י
הר"ך הרבה מאד:
כ"א א"ל ב"ז
ש"ן קטועים
בב"ב
לש"ש בהם הגר
ע"ן משה דאמר
לעבר
בסדר עב"ד ב"ה ח"ן
מצוה כגון חז"ן
הקובעין פס"ה א"ב
הושענא לאזרחי
כ"ה וזאתו דמות
למכ"ה (ש"ר בש"ס
שאלתו פ"ה שלח
ר"ך) וחזעוהו ר"ב
פ"ה ש"ה ור"ה כ"כ
ה"ם ב"ה נ"ה כ"כ
הר"ם ור"ב ור"ב
כ"ר נ"ה ור"ה
כ"ה ש"ש בה"ס

א על עשיית הציצית שאין בעשייתה הטהרה אלא בלביתה עיין
בגמ' פ"ד דמנחות ו' ע"ב מ"ט ב"ה דק"ל שצריך לנדר שקובע
כ"מ נ"ד ס' רפ"ט דהתם מ"י ק"ל חובת הדר הוא דב"ש חז"נו דר
בתוכה פטור ממוח' וכו' ה"ו' במנחות דף מ"ד ולכן ל"ל דסמח"א דמילת'

(א) חובת גברא' אין זה סותר ל"מ רמ"א בס"י דחז"נו חובת
גברא דהתם כ"ל למעט שאינו חייב לנבט עליה כד' כנ"ו
כ"מ ס' אבל הבגדים המוכנים ואינו לובטם אין חייב לעשות בהם
ציצית לפסקי תמ"ד במורה כ"ל קופסא חייבים בציצית:

זמן ברכת ציצית ובו ב טעמים

א ה' ציצית (א) חובת גברא הוא ולא חובת מנא שכל זמן שאינו לובש
הטלית פטור מציצית ולפיכך אינו מברך א' על עשיית הציצית
שאין מצוה אלא בלבישתו:
ב עשה טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו
ב פטור:

(א) עליות מציצת ט"ה
דלא קבע ציצית בלא טלית
מן הטעם ל"ל דבזה הוא פסול
א"י מתגר ע"כום שומר ציצית
ביון עשיית ריחן שלו לעשו' המנח
ציצית חייש' ש"ח לא כהן לשחאל
לעשות אלא הוא בעצמו עשאל ולא
מהיבנה סברא דלא מרע נפשיה
אלא דוקא כשעיקר סחורתו עם
הטלית ענינו אלא שיקפלו ע"י
קור"ם על הטלית כשראו שא"ו
מוכן עם הציצית ע"כ ע"ש ע"י
יב"ד צ"ל ציצית ולא בשב"ל הריח
ט"ל ציצית בזה מהני סברא דלא
מרע נפשיה ו"ל' ל"מ' בס"י ל"ע
מלכות תפילין ב"ד ע"כום
כשרי דבאקראי בעלמא ודאי ג"ס
בציצית שמתנחו א"ל ע"כום
דתיקן במלחא דשביחא דמישראל
בזה מש"כ בתגר שמוסק בביכ"ר
ציצית פסול לקנות ממנו אם לא
בטלית תתיק כ"מ' מנח' דתגרי'ס
ל' מעלה ורביעיתא דתגרי'ס
הוא חובת טליתות א"ר"ם ל' מעלה
כ"מ' ובחומר ציצית לאחד ג"ט
ע"י ואם אינו תגר אלא מוכר
בציצית בעלמא או מותר ג"ס
בציצית לאחד כמו בתפילין וזה
מותר ט"ל באקראי פסול' הציצית

כ דיני לקיחת ומכירת טלית ובו ב טעמים:

א החלוקה (א) טלית מצויצת מישראל א"ו א' מתגר עכו"ם
(ואומר שלקחתי מישראל לחי' (ל"ה ה' ציצית) כשר רבינו דתגר
הוא חזקה שלקחה מישראל דלא כרע נפשיה אבל א"ס לקח מעכו"ם
ג ב' אין מוכרין טלית מצויצת לעכו"ם ש"מ ג' יהלוח ע"כ
ישראל בדרך ויהרגו:
אפילו למשכן ולהפקיר טלית מצויצת לעכו"ם אסור א"כ הוא
לפי שעת דליכא למיחש להא':

אין מוכרין טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו
ב פטור:

כ"א כרת מה לעשות בציצית שנפסקה ובטליותה ישנים וכו' ב טעמים:

א ה' חופי הציצית שנפסקו יכול לזורקן לאשפה מפני שהוא מצו'
שאין בגופה קדושה א' אבל ב' זמן שהם קבועים בטלית אסור
לחשתמש בהם כגון לקשור בהם שום דבר וכיוצא בזה כשר ב"יון מצו'
ו"ל'

דחומר הוא עשאל כד' שמתגר לקנות ממנו הטלית דאין כ"ן ל' חרע
השדה כ"ל' והך תגר ע"כום פ"י ל"ה א"י' אינו מוחק לקנות טליתות
דק מוחק לקנות שאר סחורות מישראל לחן ע"כום לא יחייבוהו:
(א) חופי ציצית שנפסקו רב"ז הטור מברך ב"ס שאלות
כ"א חובת הציצית במצותן אסור להשתמש בהן כן במתרוג לאלול
אזר"ם ע"כ' להריצה דלפיכך מ"ס ע"ה וס"ך וכסה בזה ע"ש
ש"ל וס"ה ברב"ל ש"ל הוא מותר בזיווין טלית וכתב ע"ל וס"ך לחלק
לחז"ר"ם כשח"ס בר"ג ע"ש המג"ד ד"ך ב"יון מש"כ כ"ן וע"כ להחמיר
ע"ד וזמ"ה ז"ל מ"ס חופי ציצית דמות מתתרוג דאסור לתיב"ל
וע"ד הקשה ש"ר ב"מ דלח"ר' כ"ר חוכה דאסור לריות מצות כע"ד
ול"פ' מ"ס ש"ל י"ה מ"ה צ"ה ע"ל וכן נ"י סוכה הרי מפורש שג"ל
מדרב תורה עד ש"ל עברה תמורתו חס"ד בחי' מ"ה וז"ל ת"י דהטור
ל' כ"ל החזיר בעו"ד ל"ב ש"הן אלא במועדים בקופסא קאמר דא"פ י'
שמו"ד ללביכה מ"י כ"ן שאין חובת אלא בטלית שהיה ללבוש מותר וכו'
זה המנה דב"ה רח"ל ג"ס השאלות מורים דמות ומ"ל' השאלות
אסור בזה ונל"ג דב"י רבינו הטור בחריש וה"ם ע"פ דברי התוספ'
פ' ב"מ דף פ' ע"כ ע"כ בני סוכה י"ה חרי ע"י לחסור הד"ה משום מוק'
והד"ה ש"ר ב"יון ור"כ' חרי"הו דאי משום מוק' ל' ה"ה אסור רק ב"ט
ול"כ ב"ה ו"ה משום ב"יון ה"ה מותר בנפלו אבל השת"א דאיכ"ה חרתי אס'
בנפלו ח"י' ב"ה ה"ה ל'ך דמשום ירוק י"ע א"ס' ג"ס ב"ה א"כ הטור ש"י
קאמר לחזיר להשתמש בציצית א"י' בעו"ד על"ו דמשום מוק' ח"ה א"ן
ל'ך דוקא בש"י ע"י ש"ך ו"ה דהיינו מה שהק"ה ב"ה שלח"ה ומשום ב"יון
מנ"ה

דמ"ד כלי קופסא חייבים בציצית

אין מוכרין טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו
ב פטור:

דמ"ד כלי קופסא חייבים בציצית א"י' אינו לובשה ע"ז ק"ל בגמ' דל"ס
לע"ה לתכריכין ואינו לובשה בחייו פטור מ"מ אסור הכסה בה וכו' אבל
לנ"ד חובת גברא הוא דהיינו כשלוש א"י א"י' עשייה לתכריכין אם
לובשה בחייו חייב ע"כ' לובשה וכו' דה"ה מ"ב' שהצ"ע ה"ה דלח"ר"ם
בתכריכין שפטור ומי"ה אפשר דלח"ר"ם דס"ל דכסות לילה פטור א"י'
ביום א"כ תכריכין פטורי' א"י' לובש חז"ן בחייו ע"י י"ח כתבו ה"ו'
בגמ' דף ס"א מוכרי הבגדים שלובשין הבגדים ומכוסים להרחותן
לקנים פטורי' וא"ס לובש חז"ן להעביר התכס אפשר דחייב בציצית
כמו ב"ב בל"ס ועב"ד ס"א:

א מתגר א"י' הוא תגר בשאר סחורות

בדבר א' שוב לא יחייבוהו ב"ה (ב"י) ועב"ד ס"י ק"ד ס"ה דג"ס
בשאר א"סור"י מש"כ' התגר ה"כ' דאיכ"ה קפ"ד טוב"ח במלחמתו ל"ע
דש"מעתה דוקא דב"ר דאיכ"ה קפ"ד באומותו כגון מורייס שמע"ר
ז' חז"ן דה"ו יו"ף א"י' לעכו"ם אבל הכ"ה י"ה לחוש שמו"ה שלח למהו"ל
מרע נפשי' בזה ח"ד ע"ל מ"ו מ"י לקנות בש"ר מע"כ' תגר כש"ח"ו'
שה"ה כשרה משום דל' מרע נפשיה ו'ג' בחי' ל'פ' ג"ה לכן ל"ל דהוקא ג"י'
טלית מקולגן משום דאין דרך עכו"ם לעשות ציצית בגבר וכו' ק"ע
טלית מצו"ה אבל ציצית אסור לקנו' מעכו"ם א"י' הוא תגר ולהבי' בק"ע
הגמ' והספק' טלית מצו"ה וה"ה דמייית הר"ן ר"ה מצו"ה לענין
טרייס לא מיייתו אלא ללמד דסמכ' בתגר אס"ר דקפ"ד א"י' אמר'
ב"ע א"פ א"כ רב בח"ה אסור לשלוח ע"י עכו"ם כ"כ חומ"ו ומב"א
ב"ע"י ס"י ק"ן וחד מייב"ה תכלת ולחד פירושא דוקא תכלת שדמ"ו
קריס חייש' לחלו"פ' אבל ציצית לבנים לא חייש' לחלו"פ' כ"כ וד'
בחז"ה א' אבל בש"ט וכת' א"כ כ"כ הטעם ס"ל דבר שהוא א"סור דאורייתא

אין מוכרין טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו
ב פטור:

אין מוכרין טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו

ב פטור:

אין מוכרין טלית לצורך הכריכין א"ף על פי שלובשו לפעמים בחייו
ב פטור:

כ"א חובת גברא' אין זה סותר ל"מ רמ"א בס"י דחז"נו חובת

גברא דהתם כ"ל למעט שאינו חייב לנבט עליה כד' כנ"ו

כ"מ ס' אבל הבגדים המוכנים ואינו לובטם אין חייב לעשות בהם
ציצית לפסקי תמ"ד במורה כ"ל קופסא חייבים בציצית:

